

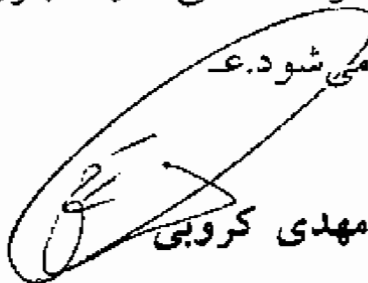
جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیت‌المال

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۱۶۴۹/۵۸۷۳۰ مورخ ۱۳۷۹/۵/۱۶ دولت در خصوص موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۷۹/۸/۱۰ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود. ع.

مهدی کروبی

رئیس مجلس شورای اسلامی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۷۹/۱۱/۷۹۸ صبح
تاریخ ثبت: ۷۹/۸/۱۴ عصر
اقدام کننده:

شماره ۲۷۳
تاریخ ۱۳۷۹ / ۸ / ۱۴
پیوست

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۷۳

تاریخ ۱۴ / ۸ / ۱۳۷۹

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت : ۷۹ / ۱۱ / ۷۹۸ صبح

تاریخ ثبت : ۷۹ / ۸ / ۱۴ عصر

اقدام کننده :

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از

سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و

دولت جمهوری آفریقای جنوبی

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده و یک پروتکل به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی که از این پس مشترکاً "طرفهای متعاقد" و هرکدام به تنهایی "طرف متعاقد" نامیده می شوند؛ با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت؛ با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر؛ و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

تعیین

ماده ۱ - تعاریف:

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱ - اصطلاح "سرمایه گذاری" عبارت از هر نوع مال یا دارائی است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه پذیر خوانده می شود) به کار گرفته شود از جمله موارد زیر:

الف - اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها.

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ - پول و هرگونه مطالبات قابل وصول.

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه های بهره وری، طرحها یا نمونه های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی.

هرگونه تغییر در شکل سرمایه گذاری دارائیهها، مشروط به تصویب آن توسط مقامهای صلاحیتدار کشوری که سرمایه گذاری در آن انجام می شود، ماهیت آنها را به عنوان سرمایه گذاری تغییر نمی دهد.

۲ - اصطلاح "سرمایه گذاران" عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این

موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف

متعاقد بشمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا نباشند.

ب - اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف

متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

بیت‌الله

۳- اصطلاح "عواید" به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.
۴- اصطلاح "قلمرو" به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت هر یک از طرفهای متعاقد قرار دارد و شامل مناطق دریائی مربوط آنها نیز می شود.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاری:

۱- هر یک از طرفهای متعاقد سرمایه گذاران خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.
۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری:

۱- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.
۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهای راکه طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاری:

۱- سرمایه گذاریها و عواید سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.
۲- چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع

بسم الله

به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه‌ای مشابه و یا به موجب هر قانون داخلی که تماماً یا عمدتاً مربوط به مالیات باشد، یا به موجب یک موافقتنامه راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر:

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت:

۱ - سرمایه‌گذار بیهای سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت غرامت سریع مؤثر و مناسب انجام پذیرد.

۲ - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت باشد.

ماده ۷ - زیانها:

۱ - سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذار بیهای آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا

بیمه

سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.
۲- بدون عدول از مقررات بند (۱) این ماده سرمایه گذاران یک طرف متعاقد که در هر یک از موقعیتهای ذکر شده در آن بند در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت ناشی از موارد زیر شوند:

الف - مصادره اموال آنها توسط نیروها یا مقامهای طرف متعاقد اخیرالذکر، یا
ب - تخریب اموال آنها توسط نیروها یا مقامهای طرف اخیرالذکر که در جریان عمل جنگی صورت نگرفته یا ناشی از ضرورت موقعیت نباشد؛
باید از اعاده مال یا جبران خسارت کافی برخوردار شوند.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه:

۱- هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف - عواید؛

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری؛

پ - حق الامتیازها و حق الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فناوری؛

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و (۷) این موافقتنامه؛

ث - اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه گذاری پرداخت شود؛

ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار

مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند؛

چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی زمان

تعالیه

انتقال انجام پذیرد.

۳- سرمایه گذار و طرف متعاقد سرمایه پذیر می توانند در خصوص چگونگی بازگشت و یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

ماده ۹ - جانشینی:

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چهارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک سرمایه گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:

الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد؛

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است،

نخواهد بود؛

پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر براساس ماده (۱۲) این

موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات:

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای

اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر قابل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه:

این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاریهای اعمال می شود که به تصویب مرجع

صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر برسد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه گذاری و کمکهای

اقتصادی و فنی ایران می باشد.

بسم الله

این موافقتنامه همچنین، مشروط به تصویب مقام صلاحیتدار طرف متعاهدی که سرمایه‌گذاری در قلمرو او انجام شده است، در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی که قبل از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه انجام شده‌اند قابل اعمال است اما در مورد اختلافاتی که از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه ایجاد شده اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاهد و سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر

- ۱ - چنانچه اختلافی میان طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار در ابتداء تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.
- ۲ - چنانچه طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها می‌تواند اختلاف را ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط خود به یک هیأت داورى سه نفره به شرح مندرج در بند (۴) زیر ارجاع کند.
- ۳ - هر اختلافی که به داورى ارجاع شود از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنا خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داورى برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.
- ۴ - طرف متعاهد سرمایه‌پذیر یا سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر هر کدام که بخواهند اختلافی را به داورى ارجاع کنند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نمایند. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین کنند. چنانچه هر یک از طرفها ظرف مدت مقرر

بسم الله

داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرفها می‌تواند از دبیرکل دیوان دآوری بین‌المللی اتاق بازرگانی بین‌المللی بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۵- حکم دآوری برای طرفین اختلاف قطعی و الزام‌آور خواهد بود. هر طرف متعاقد باید بر طبق قوانین و مقررات خود حکم صادر شده را تنفیذ نماید.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلاف بین طرفهای متعاقد:

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به هیأت دآوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به دآوری، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود

بسم الله

چنانچه رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داورى با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده اند آیین و محل داورى را تعیین خواهد نمود.

۴- تصمیمات هیأت داورى برای طرفهای متعاقد لازم الاتباع است.

۵- دیوان داورى بر طبق این موافقتنامه و اصول حقوق بین الملل در مورد اختلاف

تصمیم گیری خواهد کرد.

۶- دیوان داورى باید با اکثریت آرا اتخاذ تصمیم نماید.

۷- هر طرف متعاقد باید هزینه های عضو خود در دیوان داورى و نمایندگی خود را

در جریان داورى پرداخت نماید. هزینه سرداور و سایر هزینه ها باید به طور مساوی توسط

طرفهای متعاقد پرداخت شود. در هر حال دیوان داورى می تواند در رأی خود مقرر نماید

که نسبت بیشتری از هزینه ها توسط یکی از دو طرف متعاقد پرداخت شود.

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه:

۱- طرفهای متعاقد الزامات مربوط قانون اساسی خود را برای لازم الاجرا شدن این

موافقتنامه انجام خواهند داد.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای

متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود

درباره لازم الاجرا شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجرا

گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه

یکی از طرفهای متعاقد شش ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، موضوع را به طور کتبی به اطلاع

تعلی

طرف متعاقد دیگر برساند.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

۴- شرایط این موافقتنامه می‌تواند از طریق مذاکره بین طرفهای متعاقد اصلاح شود، طرفهای متعاقد الزامات مربوط قانون اساسی خود را برای لازم‌الاجراء شدن چنین اصلاحاتی انجام خواهند داد. چنین اصلاحاتی با مبادله یادداشت بین آنها لازم‌الاجراء خواهند شد.

ماده ۱۵ - زبان و تعداد متون:

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم شده و هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود.

این موافقتنامه در پروتوریا در تاریخ دوازدهم آبان ۱۳۷۶ مطابق با سوم نوامبر ۱۹۹۷ به امضای نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی رسید. ع

از طرف
دولت جمهوری آفریقای جنوبی

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران

پروتکل

همزمان با امضای موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی، طرفهای متعاقد همچنین در مورد مقررات ذیل که جزء لاینفک موافقتنامه تلقی خواهد شد موافقت نمودند:

بیتالی

ماده ۴ مکرر :

مقررات ماده (۴) نباید به گونه‌ای تعبیر شود که جمهوری آفریقای جنوبی را متعهد نماید که امتیاز هرگونه رفتار، اولویت یا مزیت ناشی از موارد زیر را به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر تسری دهد؛

۱- هرگونه تعهدی که ممکن است جمهوری آفریقای جنوبی در قبال مؤسسات توسعه اقتصادی خارجی پذیرفته باشد.

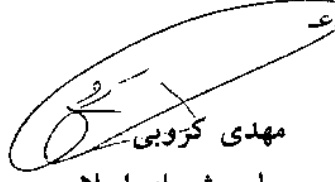
۲- هرگونه قانون یا اقدامات دیگری که برطبق ماده (۹) قانون اساسی جمهوری آفریقای جنوبی مصوب ۱۹۹۶ میلادی برابر با ۱۳۷۵ هجری شمسی (قانون شماره ۱۰۸ سال ۱۹۹۶ میلادی برابر با ۱۳۷۵ هجری شمسی) به منظور تحقق اصل برابری در قلمرو آن اتخاذ شده است یا برای حمایت یا ارتقای اشخاص یا طبقاتی از اشخاص که در اثر تبعیض غیرمنصفانه محروم بوده‌اند وضع شده است.

این پروتکل در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم شده است و هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود.

این پروتکل در پرتوریا در تاریخ دوازدهم آبان ۱۳۷۶ مطابق با سوم نوامبر ۱۹۹۷ به امضای نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی رسید.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری آفریقای جنوبی	دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده و یک پروتکل در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ دهم آبان ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

مهدی کزوبی
رئیس مجلس شورای اسلامی